

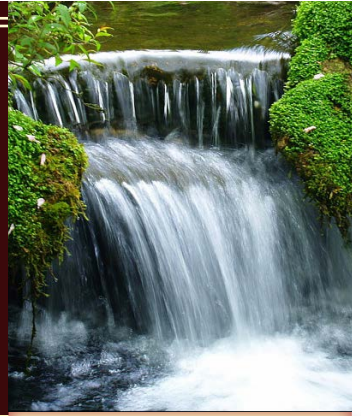

האדמו"ר מהאלמין
רבי שלום יהודה גראס שליט"א
חיבר למעלה מאלף ספרים על כל מקצועות התורה

מקוה ישראל ה'

חלק יב

על חיוב ושמירת תורת המקוואות

אור הזוהר 219 * אב תשע"ג

מפעל הזוהר העולמי טל: 0527651911

פרק כ"א

בו יבואר כי מי שהוא טמא אין לו נשמה, ובפרט הפוגם הברית נשמתו מסתלקת - הנזהר בטבילת עזרא ישרה עליו רוח הקודש - אשרי מי שמרגיל בטהרה זו תמיד, ויועיל לכל הטומאות וגם לטומאת העבירות, ויבא לידי טהרה דהיינו טהרת הלב

המקורות... וכבר מבוארים כל שאר תקוני בעלי תשובה בסוד כוונת הטבילה בתיקוני התשובה בפרק ב' ובספר כנפי יונה בכמה מקומות אין מספר עיין שם.

אבל לענין תיקון שבת לבד, אף כי יאמר הוידי הנזכר, אינו צריך כי אם שלוש טבילות, א' יטבול להעביר זוהמת עונו והשאר שטרא אחרא השולטת בימי החול, כי אדם אין שימלט ממצודתם. הב' הוא הכנה לקבל נצוצי מלבוש הנשמה, ובטבילה זו יכוין בשלושה שמות הנזכרים בכלל ובפרט שעולים כמנין יב"ק יעננו ביום ק'ראנו, וזהו סוד ויעבור את מעבר יב"ק ויקחם ויעבירם את הנחל ויעבר את אשר לו (בראשית לב, כג), כלומר בטבילה זו עם הכוונה נכונה שמכוין בשם יב"ק השליט והמשיל עליו הקדושה, ויפשטו ממנו בגדי מעילי שטרא אחרא בימי החול ברוב רחמי האל שנוצר חסד לאלפים ראשי תיבות נחל', ובוה מעביר את כל הטומאות מסטרא דמסאבא אשר לו.

הג' היא טהרה העיקרית. וכיון שנעשה בתיקונו ברחימו ובדחילו אז כנולד דמי ונעשה אדם בצלמו בצלם אלהים, וזהו סוד זוהמא בגימטריא בטומאה, וטבילה עם הכולל בגימטריא הוא אדם, כלומר בטבילה הראשונה העביר ממנו זוהמת עונו שהיתה מטמאת אותו ונעשה אדם כנולד דמי. ואחר שיצא מטבילה יתלבש כדרכו, ואז הוא טהור וקדוש מסטרא דמסאבא דשריה עליה קודם, וכשזה קם זה נופל, וכשהטבילה בא אז רוח מסאבא נופלת ובורחת ומסתתרא, וכן עולה טבילה עם הה' אותיות כמנין טומאה ודי.

(שליה הקדוש - שער החזיתות - עמק צדקה י"ח)

הנזהר בטבילת עזרא ישרה עליו רוח הקודש

מתבאר מהזוהר כי סגולת הטבילה היא להחזיר הנשמה למקומה, כי מי שהוא טמא אין לו נשמה, ובפרט הפוגם הברית נשמתו מסתלקת. וכל אדם צריך טבילה בכל ערב שבת, כמבואר בזוהר ויקהל, כדי לפשוט לבוש רוח חול וללבוש רוח קדושת שבת

ובמקום אחר אבאר אם ירצה השם בסוד המקוה וצורתה וסוד טבילת ערב שבת וערב יום טוב וטבילות העבירות. ועתה לא באתי רק להודיע גודל מעלת המקוה, אשרי מי שמרגיל בטהרה זו תמיד, ויועיל לכל הטומאות וגם לטומאת העבירות, ויבא לידי טהרה דהיינו טהרת הלב, כמו שנאמר (תהלים נא, יב), לב טהור ברא לי אלהים, לב טהור ברא ראשי תיבות 'טבל'. ומטהרת הרהור לב נמשך טהרת המחשבה שהיא במוח שיהיה לו מחשבה טהורה, ושוריינא דעינא בלבא תליא (ע"ז כח, ב), ויהיה טהור עינים מראות ברע, ואחר כך נמשך טהרת כל הגוף רמ"ח אבריו ושס"ה גידיו שהם נגד תרי"ג מצות. וכתב בראשית חכמה כי הפורש מהטומאה נקרא טהור לבד, שנאמר, ורחץ בשרו במים וטהר, והפורש מטומאת עבירות נקרא טהור וקדוש, טהור דכתיב (יחזקאל לו, כה), וטהרתם מכל טומאותיכם, קדוש כדכתיב בפרשת עריות אל תטמאו בכל אלה, וכן כתיב במאכלות אסורות ולא תטמאו בהם, ואחר כך כתיב בעריות (ויקרא כ, ז), והתקדשתם והייתם קדושים. ובפרשת שרצים נמי כתיב (ויקרא יא, מד), והתקדשתם והייתם קדושים, עד כאן.

(שליה הקדוש - שער החזיתות - עמק צדקה י"ח)

ואם הוא בעל תשובה ובא לטהר את עצמו בערב שבת, אף כי בכל ימי השבוע תקונו כן, רק שאין אדם יכול לעמוד עליו, מכל מקום על כל פנים בערב שבת שהוא עת רצון תקון שבת מלכתא צריך לכלול גם כן טבילת ותיקון בעל תשובה בתיקון וטבילת שבת, מחדא משתמע תרתי. אם הוא בריא ויכול לסבול, יטבול י"ד טבילות לשלוט על י"ד עתים הרעים ולהפוך אותם לטובה, ולהיות לו כח לעמוד בהיכל מלכו של עולם בסוד ועתה יגדל נא כח אדני, באופן ובתיקון זה יהיו נמתקים אותם הי"ד עתים הנזכרים. טבילה ראשונה הנה תועיל להעביר זוהמת עונו, וג' אחרות ליחד ג' אותיות ראשונות של הוי"ה אהי"ה אדנ"י הנזכרים לעיל כפי סדר הוידי, וג' טבילות שניות לג' אותיות שניות, וכן לג' ג' שאר טבילות כנגד ג' אותיות שלישיות ורביעיות, וטבילה אחרונה בא ליחד ג' שמות ג' כאחד ויחדיו יהיו תמים על ראשו להשפיע עליו רוח טהרה ממקור כל

(סליה הקדוש - סער החזיתית - עמק ברכה)

שהוא רוח חשוב מעתיקא, וכולי האי ואולי שישרה עליו רוח הקודש, עד כאן לשונו.

פרק כ'

בו יבואר כי על שלש עבירות נשים מתות בשעת לידתן: על שאינן זהירות בנדה, בחלה ובהדלקת הנר - מי שעובר על איסור עריות, הוא עובר גם על איסור נדה, ושניהם חייבים כרת - מצות לא תעשה שלא לבוא על אחות אשתו בחיי אשתו.

העונשים הנאמרים בתורתנו הקדושה ובחכמינו זכרונם לברכה על מי שעובר על איסור עריות, הוא גם על איסור נדה, ושניהם חייבים כרת עבור זה. והעובר על זה בזדון לבו, הוא רשע גמור, ופסול לעדות ולשבועה, ונקרא "פושע ישראל בגופו" עבור זה. ודינו נפסק (ראש השנה יז ע"א) - דמי שיש לו רוב עונות, ובתוך העונות נמצא גם עון זה, נדון בגיהנם שנים עשר חדש, ואחר כך גופו כלה ונשמתו נשרפת, והרוח מפזרת לאפרו תחת כפות רגלי הצדיקים. ומי יוכל לשער גודל היסורים והצרות שיסבלו שניהם בגיהנם, אפילו על פעם אחת שעוברין על איסור זה, וכל שכן אם הפקר, חס ושלום, בעיניהם עון זה החמור, לעבור עליו כמה פעמים.

על שלש עבירות נשים מתות בשעת לידתן: על שאינן זהירות בנדה, בחלה, ובהדלקת הנר

וגם הרבה פעמים גורם העון הזה שתמות בעת שתשב על המשבר, כמו שאמרו חכמינו זכרונם לברכה (שבת לא ע"ב): "על שלש עבירות נשים מתות בשעת לידתן: על שאינן זהירות בנדה, בחלה ובהדלקת הנר". גם העון הזה גורם כמה פעמים שימותו בניהם. ואפילו הוא רואה שבניו קיימים, לא יחשוב רב ותקיף מכל מסאבין דעלמא". [תרגום: הזרע שהוא מוליד בו בזמן, נמשך עליהם רוח טומאה, וכל ימיהם יהיו בטומאה. כי הבנין והיסוד שלהם הינו בטומאה גדולה וקשה מכל טומאות שבועולם]. (ועיין שם מה שהאריך בזה). ועל כן, כל איש אשר בשם ישראל יכונה, יחוס על עצמו ועל כל דורותיו הבאים אחריו, שלא יכלו בעונותיו, ויתחזק על יצרו שלא לעבור על איסור המר הזה, ויהיה לו טוב בזה ובבא. ולפי זה, צריך לזהר מאד שלא לדור עם אשתו בעיר שאין שם מקוה כשרה. ואפלו מי שתלוי בו טפלי, ועיקר פרנסתו, לפי מראית עיניו, הוא תלוי רק במקום הזה, לא יחליף עולם עומד לעד לעולם, בעולם עובר, כי בודאי כשידור בקביעות עם אשתו במקום הזה, בהמשך הימים יבוא לידי מכשול ואיסור כרת, רחמנא ליצלן. וישים בטחונו בה', שלא יעזבהו גם שם.

(ספר המצוות הקצר - חלק מצוות לח עשה)

מצות לא תעשה שלא לבוא על אחות אשתו בחיי אשתו **מצות לא תעשה שלא לבוא על אחות אשתו בחיי אשתו**. שנאמר (ויקרא יח, יח), "ואשה אל אחותה לא תקח לצרור לגלות ערותה עליה בחייה". ומשעה שקדש אשה, נאסר באחותה, בין מן האב בין מן האם, ואפילו מזנות. ואם בא על אחותה בחיי אשתו, אפילו אם גירש אשתו, חייבים כרת; ובשוגג, חטאת. ונוהג בכל מקום ובכל זמן.

(ספר המצוות הקצר - חלק מצוות לח עשה, קלח)

מצות לא תעשה שלא לבוא על הנדה

מצות לא תעשה שלא לבוא על הנדה. שנאמר (ויקרא יח, יט): "ואל אשה בנדת טומאתה לא תקרב". והעובר על זה ובא על אשה נדה, אפילו אחר שכלו ימי הנדה, כל זמן שלא טבלה במקוה כשרה כדין, של ארבעים סאה, שניהם חייבים כרת, והולד הנולד הוא פגום. (ופירושו האחרונים: שהוא פגום ומקולקל, וראוי להרחיק ממנו). ואסור לבוא על אשתו סמוך לוסתה. וכמה נקרא סמוך לוסתה? אם היה דרכה לראות ביום, אסור מתחלת היום; ואם היה דרכה לראות בלילה, אסור מתחלת הלילה. ויולדת, טמאה לבעלה כנדה, ואפילו לא ראתה דם בשעת לידה, טמאה; בין ילדה חי, בין ילדה נפל. ובמדינותינו, לאחר שבעה ימים לזכר וארבעה עשר לנקבה, אם טהרה מדם, תוכל לעשות בדיקת "הפסק טהרה" ותתחיל לספור שבעה נקיים, ותטבול אחר כך, ומוותרת לבעלה. ואם תראה דם לאחר טבילתה, אסורה לבעלה ככל הנשים (שאין לה ימי טוהר הכתוב בתורה). והבא על היולדת כל זמן שלא טבלה, הרי הוא כבא על הנדה.

והנה, בענין עצם חיוב הטבילה לנדה, לא הוצרכנו לדבר, כי מי מבני עמנו לא ידע את גודל חיובה על פי התורה, כי הלא נדה היא כל זמן שלא טבלה; ואפילו נמשך כמה שנים מעת ראייתה, וכבר נעשתה זקנה שפסקה מלראות, מכל מקום עדיין טמאה היא מן התורה, מעת שראתה ועדיין לא נטהרה. ואיסור נדה מפורסם בכל ישראל, אפילו לקטן שבקטנים שיש לו מעט ידיעה בחומש, כי הלא מקרא מלא הוא (ויקרא יח, יט): "ואל אשה בנדת טומאתה לא תקרב לגלות ערותה", וכתוב בסוף הפרשה (שם, שם, כט): "כי כל אשר יעשה מכל התועבות האלה ונכרתו הנפשות העושות מקרב עמם", והיינו, שגם האשה נכרתה עבור זה. ונשנה הדבר הזה בפרשה כמה פעמים שהוא תועבה, ומטמא הנפש, ונפשו נכרת מארץ החיים לגמרי. ואפילו אם יכפוהו עכו"ם לזה, צריך למסור נפשו ולא יעבור על זה - שהוא שקול כמו עבודה זרה. והנה, מחמת גודל פרסומו בין האומה, היה דבר זה לפלא ולתמהון אם היינו מעתיקים לפני הקורא גודל איסורה; וכמו שאין צריך להזהיר, לכל אחד שלא יחתוך את ראשו. אכן, עתה, בעונותינו הרבים, החלו אנשים קלי דעת ובורים, לפרוץ פרצה בענין הטבילה לגמרי, שנשותיהן אינן טובלות כלל לנדותן, וחושבות שזה רק מנהג של יהדות בעלמא.

(ספר המצוות הקצר - חלק מצוות לח עשה, קלח)

מי שעובר על איסור עריות, הוא גם על איסור נדה, ושניהם חייבים כרת

על כן אנו צריכים להאריך קצת בגודל העון הזה, כדי להזהיר להעם מהחטא הנורא הזה. ראשון לכל צריך האדם לדעת, שכל

